

[Ragnhild Andersen.]

vaklen i geledet. Og hvad sagde så sven-
dene? Det ville de ikke finde sig i, og de
etablerede strejke. Den 16. december skal
de møde i den faste voldgiftsret, fordi de
ikke ville møde kl. 3 om morgenen, og for-
mentlig modtage dom for ulovlig arbejds-
nedlæggelse i denne arbejdsstrid. Man kan
ikke sådan uden videre bare „ordne sig“.

Nu siger det ærede medlem hr. Leonhard
Hansen, at bagere og svende kan aldrig
blive enige om noget sådant. Man må huske
på, at det er små arbejdspladser, små virk-
somheder, det drejer sig om, og her er for-
holdene naturligvis betydeligt vanskeligere.
Netop derfor har arbejderne krav på en
særlig beskyttelse fra samfundets side, og
den får de ikke, fordi det høje ting ikke har
villet imødekomme de berettigede ønsker,
der er fremsat om at få den bestemmelse
taget ud, at de skal møde kl. 3 om mor-
genen om søndagen. Men, som sagt, jeg op-
fordrer til, at man alvorligt overvejer ba-
gersvendenes krav, når man skal komme
med forslag om ændringer i arbejderbeskyt-
telsesloven; ellers må jeg forbeholde mig at
komme tilbage til dette spørgsmål og stille
ændringsforslag ved anden behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.*

Leonhard Hansen: Jeg tillader mig at
foreslå, at lovforslaget henvises til et ud-
valg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Derpå foretoges:

*Første behandling af forslag til lov om
adoption.*

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 861,
fremsættelsen i tidenden sp. 1572).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Nina Andersen: Da den højtærede justits-
minister fremsatte dette forslag til lov om

adoption, gav han en meget fyldig frem-
stilling af de årsager, som ligger til grund
for ønsket om ændringer i den nugældende
lov, og omtalte det kommissionsarbejde på
nordisk basis, som i det væsentlige danner
grundlag for de foreslåede ændringer. Jeg
skal derfor ikke komme nærmere ind herpå,
men vil dog udtale min tilfredshed med, at
der på endnu et område arbejdes for så
stor ensartethed som muligt indenfor nord-
disk lovgivning.

Inden jeg vender mig til de to punkter,
som efter min opfattelse er de væsentlige
i lovforslaget, vil jeg nævne et par mindre
ændringer, som dels skyldes ændringer i
anden lovgivning, dels ønsket om at nå til
så stor nordisk enighed som muligt.

I lovforslagets § 1, stk. 2, foreslås det,
at bevilling til adoption af eget barn ikke
kan meddeles. Motiveringen herfor er, at
et barn født udenfor ægteskab har samme
retsstilling i forhold til faderen som et
barn født i ægteskab, og man må vel derfor
antage, at det er rimeligt at foreslå denne
ændring.

I § 5 er det foreslået, at den, som er fyldt
12 år, ikke kan adopteres uden eget sam-
tykke. Denne aldersgrænse var tidligere
14 år, men da der i Norge og Sverige reelt
er en 12 års grænse, forstår man ønsket
om, at det samme kommer til at gælde her.
Der vil naturligvis være tilfælde, hvor et
barn på 12 år ikke er modent nok til en
sådan afgørelse, og der kan være andre
tilfælde, hvor det kan være til skade for
et barn, at det, hvis det har haft den op-
fattelse, at det var hos sine egne forældre,
får at vide, at det er et plejebarn, og at
der er tale om adoption. Men da der i
lovforslaget gives mulighed for, at en sådan
indhentning af barnets samtykke til adop-
tion kan undlades, når det må antages
at være til skade for barnet, er disse forhold
sikkert hermed tilgodeset, og vi mener, at
denne ændring må kunne vedtages.

De to punkter, som indeholder noget
principielt nyt, drejer sig dels om retsvirk-
ningerne af adoptionen, dels om ophævelse
af den.

Kapitel 2 indeholder retsvirkningerne, og
her foreslår man, at der indføres den såkaldt
stærke adoption, d. v. s. at et adoptivbarn
principielt stilles lige med et i ægteskabet
født barn, og det markeres bl. a. ved, at